

szarach b. zaborów austriackiego i rosyjskiego (Dz. U. R. P. z 1920 r. № 70 poz. 470) rozciąga się na obszar powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego i brasławskiego.

§ 2. Uchyła się wszelkie przepisy sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem, obowiązujące dotychczas na wymienionych w § 1 obszarach.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:
Artur Śliwiński

Minister Przemysłu i Handlu:
Stefan Ossowski

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
Zaczek

620.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 18 lipca 1922 r.

o rozciągnięciu mocy obowiązującej ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o zmianie cen za dostarczanie energii elektrycznej na Ziemię Wileńską.

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26, poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o zmianie cen za dostarczanie energii elektrycznej (Dz. U. R. P. № 70, poz. 466) rozciąga się na obszar powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego i brasławskiego.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:
Artur Śliwiński

Minister Przemysłu i Handlu:
Stefan Ossowski

Minister Spraw Wewnętrznych:
A. Kamiński

621.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 7 sierpnia 1922 r.

w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej ustawy z dnia 31 maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowymi (Dz. U. R. P. № 50, poz. 303) w brzmieniu ustawy z dnia 6 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 108, poz. 786).

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26, poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszar powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego i brasławskiego rozciąga się moc obowiązująca ustawy z dnia 31-go maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowymi w brzmieniu ustawy z dnia 6 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 108, poz. 786).

§ 2. Wszelkie przepisy sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem tracą moc obowiązującą.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze otrzymuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:
Juljan Nowak

Minister Przemysłu i Handlu:
w z. *Henryk Strasburger*

622.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 8 sierpnia 1922 r.

o zmianie taksy za badanie żywności i przedmiotów użytku w państwowych zakładach badania żywności i przedmiotów użytku.

Na podstawie art. 2 p. 9 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63, poz. 371) oraz dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o nadzorze nad wyrobem i sprzedażą artykułów zastępczych—surogatów produktów spożywczych i przedmiotów użytku publicznego (Dz. P. P. P. № 14, poz. 161) zarządza się co następuje:

§ 1. Wysokość opłat, objętych taksą za badanie żywności i przedmiotów użytku w państwowych zakładach badania żywności i przedmiotów użytku, wydaną dnia 28 lipca 1919 r. przez Ministra Zdrowia Publicznego (Dz. U. R. P. № 71, poz. 422) zostaje podwyższoną:

dwustokrotnie za badania, za które opłaty ścigane bywają w drodze postępowania karnego, stokrotnie — we wszystkich innych przypadkach.

§ 2. Badania produktów żywności i przedmiotów użytku, wykonywane na zlecenie sądów w przypadkach, gdy próby nie ulegają zakwestjonowaniu lub gdy opłaty nie są przez sądy ściągnięte, są od opłat wolne.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego:
Chodźko

623.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 9 sierpnia 1922 r.

dotyczące zmian w rozporządzeniu z dnia 20 stycznia 1922 r. w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny.

Na mocy art. 2 p. 13 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dn. 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371), § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dn. 18 grudnia 1906 r. (austr. Dz. U. P. z 1907 r. № 5), art. 365 i 380 rosyjskiej ustawy lekarskiej (ros. zb. praw. t. XIII wyd. 1905 r.), §§ 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej, oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 6 marca 1922 r. w przedmiocie przekazania Ministrowi Zdrowia Publicznego zarządu spraw w dziedzinie zdrowia publicznego na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. № 21 poz. 169), zarządza się co następuje:

§ 1. § 5 rozporządzenia z dnia 20 stycznia 1922 r. w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych, oraz określania ich ceny (Dz. U. R. P. № 11 poz. 100) otrzymuje brzmienie następujące: „Najniższa cena leku wynosi 1 markę”.

§ 2. § 6 tegoż rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące: „Taksa uwzględnia następujące jednostki wagowe: 0.01, 0.1, 1.0, 10 i 100 gr. Jeżeli w taksie oznaczona jest cena tylko dla niższej jednostki wagowej, to dla uzyskania ceny wyższej jednostki wagowej cenę grama, dekagrama lub hektogramu należy pomnożyć przez 8, cenę centigrama i decigrama przez 10; dla uzyskania ceny niższej jednostki wagowej cenę hektogramu, względnie dekagramu należy rozdzielić przez 8, cenę grama, względnie decigrama przez 10.

Dla uzyskania ceny 250 gr. mnoży się cenę 100 gr. przez 2, dla uzyskania ceny 500 gr. mnoży się cenę 100 gr. przez 4”.

§ 3. § 14 tegoż rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące: „Dla środków, nieobjętych takszą aptekarską, należy ustalać ceny sprzedażne podług następujących norm: cenę sprzedażną kilograma leku ustala się przez doliczenie 40% do ceny zakupu, dla ustalenia ceny hektogramu, uzyskaną w powyższy sposób cenę kilograma dzieli się przez

8, dla ustalenia ceny dekagramu, uzyskaną w powyższy sposób cenę hektogramu dzieli się przez 8, dla uzyskania ceny grama, uzyskaną w powyższy sposób cenę dekagramu dzieli się przez 8, dla uzyskania ceny decigrama, uzyskaną w powyższy sposób cenę centigrama, uzyskaną w powyższy sposób cenę decigrama dzieli się przez 10.

Za ceny zakupu mogą uchodzić jedynie ceny, wynikające z faktur hurtowych składów materiałów aptecznych”.

§ 4. § 15 tegoż rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące: „Jeżeli ceny rynkowe artykułów, objętych takszą aptekarską, zwiększą się więcej aniżeli o 10% od cen, przyjętych za wyjściowe do obowiązującej taksy aptekarskiej, to za zgodą właściwego województwa, w Warszawie Komisarjatu Rządu, w Ziemi Wileńskiej Delegata Rządu, apteki mogą za wydawane leki pobierać ceny ustalone w sposób, wskazany w artykule poprzednim niniejszego rozporządzenia.

Przepis ten nie dotyczy preparatów galenowych z wyjątkiem ekstraktów, pastylek, wody z migdałów gorzkich, maści z metaliczną rtęcią, nalewki konwaljowej, oraz roztworu białczanu żelaza (Liquor Ferri albuminati)”.

§ 5. § 28 tegoż rozporządzenia uzupełnia się przez dodanie drugiego ustępu w brzmieniu następującem:

„Jeżeli lekarz bez bliższego określenia zapisze środek, który utrzymuje się w aptece w gatunku lepszym i gorszym, natenczas należy zawsze wydać lek w gatunku lepszym; jeżeli zaś przepisany jest lek bez podania stopnia zgęszczenia, a lek ten utrzymuje się w aptece w różnych stopniach zgęszczenia, należy zawsze wydawać gatunek rozcieńczony lub łagodniejszy”.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego:
Chodźko

624.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 9 sierpnia 1922 r.

o zmianie tablic opłat za przewóz towarów kolejami wąskotorowymi.

Na mocy dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14 poz. 152) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. Tablica opłat za przewóz towarów kolejami wąskotorowymi (Dz. U. R. P. № 30 z 1922 r. poz. 252) otrzymuje brzmienie następujące: